

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 62.121/1
van 10 oktober 2017

over

een ontwerp van koninklijk besluit
‘betreffende de erkenning van
conformiteitsbeoordelingsinstanties
voor kabelbaaninstallaties’

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 62.121/1
du 10 octobre 2017

sur

un projet d'arrêté royal
‘relatif à l'agrément des
organismes d'évaluation
des installations à câbles’

Op 8 september 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Consumenten verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de erkenning van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor kabelbaaninstallaties’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 oktober 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Chantal BAMPS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 oktober 2017.

*

Le 8 septembre 2017, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Consommateurs à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘relatif à l'agrément des organismes d'évaluation des installations à câbles’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 5 octobre 2017. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Chantal BAMPS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Chantal BAMPS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 10 octobre 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe een regeling uit te werken met betrekking tot de erkenning van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor kabelbaaninstallaties.

De conformiteitsbeoordeling voor kabelbaaninstallaties is de eerste plaats geregeld door verordening (EU) 2016/424 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 ‘betreffende kabelbaaninstallaties en tot intrekking van Richtlijn 2000/9/EG’ (hierna: verordening 2016/424). Het om advies voorgelegde ontwerp voorziet in de implementatie van bepaalde onderdelen van deze verordening in de interne rechtsorde.

Het ontwerp bevat nadere regels met betrekking tot de aanmeldingsprocedure van conformiteitsbeoordelingsinstanties die is voorzien in verordening 2016/424 en tot de operationele verplichtingen van de aangemelde instanties. Het ontwerp regelt verder het toezicht op de aangemelde instanties, alsook de sancties en de beroepsmogelijkheid.

Het ontwerp voorziet in de opheffing van het koninklijk besluit van 23 januari 2003 ‘betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer’. Instanties die reeds zijn aangemeld in uitvoering van artikel 13 van dat koninklijk besluit mogen tot 21 april 2019 conformiteitsbeoordelingen uitvoeren overeenkomstig richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 ‘betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer’.

Het te nemen besluit treedt in werking de dag volgend op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de opheffings- en de overgangsbepaling, die in werking treden op 21 april 2018.

3.1. De ontworpen regeling kan in beginsel worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel IX.11 van het Wetboek van economisch recht (hierna: W.E.R.), dat aan de Koning de bevoegdheid verleent om de erkennings- en werkingscriteria te bepalen van de tussenkomende organismen, de regels betreffende hun organisatie en hun opdrachten, evenals de “modaliteiten” (lees: nadere regels) van de controle op de naleving ervan.

3.2. Wat artikel 10 van het ontwerp betreft, werden aan de gemachtigde de volgende vragen gesteld:

“a) Meent u dat deze bepaling ook rechtsgrond kan vinden in artikel IX.11 van het W.E.R., zoals de rest van het ontwerp?

b) Kan u de relatie toelichten met artikel XV.3 van het W.E.R? Die bepaling lijkt immers reeds een algemene regeling te bevatten, die ook (onder meer) de toegang tot bedrijfslokalen regelt (en waarbij er in specifieke waarborgen wordt voorzien). Staat artikel 10 van het ontwerp daar los van (parallel, als het ware)? Een mogelijk verschil kan zijn dat artikel XV.3 W.E.R de bevoegdheden regelt van de overeenkomstig artikel XV.2 ‘door de minister aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op dit Wetboek op te sporen en vast te stellen’ en dat artikel 10 van het ontwerp betrekking heeft op ‘ambtenaren van de overheidsdienst die door de gemachtigde van de minister werden belast met een onderzoek of een audit (...)’.”

De gemachtigde beantwoordde deze vragen als volgt:

“a) Artikel IX.11 WER stelt ondermeer dat de Koning de criteria i.v.m. de modaliteiten van de controle op de naleving van de regels kan bepalen. Het artikel 10 van het ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel bepaalde regels m.b.t. de controle (en de modaliteiten) door de ambtenaren van de overheidsdienst te bepalen. Het artikel IX.11 WER zal o.i. dus een voldoende rechtsgrond vormen voor het artikel 10 van het ontwerp.

b) Wat de vraag naar de samenhang met artikel XV.3 WER betreft, is het inderdaad zo dat het nodig blijft een, zoals u zegt, parallel artikel 10. te behouden. Het personeel toepassingsgebied is niet volledig hetzelfde. Artikel 10 van het voorliggende ontwerp beoogt de controles van de ambtenaren van de overheidsdienst (AD Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie (def. Artikel 1, 2° van het ontwerp)) in het specifieke kader van een audit of controle bij een aangemelde instantie.

Voor zoveel als nodig verwijs ik hierbij ook nog naar de eerder gepubliceerde KB's i.v.m. aangemelde instanties (persoonlijke beschermingsmiddelen, liften, drukvaten,...) waar dezelfde structuur, dus met inbegrip van een equivalent als huidig artikel 10, wordt gehanteerd om de verplichtingen voortvloeiend uit hetzij een richtlijn, hetzij in dit geval een verordening, te vertalen naar het nationale recht.”

Er dient te worden vastgesteld dat het toezicht en de controle op het WER en de uitvoeringsbesluiten ervan (zoals het voorliggende) wordt geregeld in boek XV, inzonderheid, wat het voorliggend ontwerp betreft, in de artikelen XV.2 tot XV.10, XV.19 en XV.20, die de nodige waarborgen op het vlak van bescherming van de persoonlijke levenssfeer bevatten.

Het toezicht en de controle zijn bijgevolg op exhaustieve wijze geregeld door de wetgever zelf, in boek XV van het WER. De machtiging aan de Koning, in artikel IX.11 van het WER, om “de modaliteiten van de controle op de naleving ervan” te bepalen, moet bijgevolg zo worden begrepen dat de Koning enkel die aspecten van de controle mag regelen die niet reeds rechtstreeks door de wetgever zelf in boek XV zijn geregeld. De machtiging in artikel IX.11 van het WER is immers geenszins opgevat als een machtiging “in afwijking” van boek XV van het WER.

Artikel 10 moet dienvolgens, bij gebrek aan voldoende rechtsgrond, uit het ontwerp moet worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerkingen

4. Over de bepalingen van het ontwerp die volledig overeenstemmen met bepalingen van het ontwerp waarover advies 61.358/1¹ werd uitgebracht, wordt in onderhavig advies geen opmerking geformuleerd, tenzij daarvoor een aanknopingspunt zou bestaan in verordening 2016/424.

5. Het om advies voorgelegde ontwerp geeft nadere uitvoering aan bepalingen van verordening 2016/424. Bepaalde onderdelen van het ontwerp zijn echter een al dan niet woordelijke overname van bepalingen van deze verordening of van onderdelen ervan.

Het hernemen van bepalingen van EU-verordeningen in de internrechtelijke regelgeving valt in beginsel om twee redenen te vermijden.

In de eerste plaats volgt uit artikel 288, tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dat een verordening een algemene strekking heeft en verbindend is in al haar onderdelen en dat zij rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering door de lidstaten, houdt de rechtstreekse toepasselijkheid in dat geen bijkomend optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in de interne rechtsorde.

In de tweede plaats kan het overnemen van verordeningsbepalingen in de interne regelgeving tot gevolg hebben dat de juridische waarde van de overgenomen bepalingen en het onderscheid dat op dit vlak bestaat met de bepalingen die de interne regelgever wel kan vaststellen, minder duidelijk wordt. Dit klemmt des te meer wanneer verordeningsbepalingen niet woordelijk worden overgenomen in de interne regelgeving, hetgeen dan verkeerdelijk de indruk kan wekken dat de overgenomen verordeningsbepalingen afkomstig zijn van de interne regelgever en deze bevoegd zou zijn om deze te wijzigen, wat niet het geval is.

Dit laatste zou kunnen worden verholpen door in de overgenomen verordeningsbepalingen te verwijzen naar de bepalingen die worden overgenomen (“Overeenkomstig artikel ... van verordening ...”). Dergelijke verwijzing is weliswaar werkbaar voor bijvoorbeeld definities die uit een verordening worden overgenomen, maar heeft in beginsel geen zin ingeval omvangrijke onderdelen van de verordening in het interne recht worden overgenomen.²

In het licht van wat voorafgaat doen de stellers van het ontwerp er goed aan om de artikelen 5 tot 8 aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen en deze bepalingen zo nodig weg te laten in zoverre deze neerkomen op een loutere herneming van bepalingen van de verordening,

¹ Adv.RvS 61.358/1 van 15 mei 2017 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 30 augustus 2017 ‘betreffende de erkenning van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor persoonlijke beschermingsmiddelen’.

² Zie o.m. adv.RvS 61.358/1.

dan wel die bepalingen aan te vullen met een verwijzing (“Overeenkomstig artikel ... van verordening ...”).

Artikel 2

6. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat de aangemelde instanties die bevoegd zijn om conformiteitsbeoordelingstaken uit te voeren worden aangemeld “overeenkomstig de artikelen 26 en 27” van verordening 2016/424.

Aan de gemachtigde werd de vraag gesteld of de verwijzing naar de bepaling van de verordening wel correct is, aangezien die bepaling de eisen betreffen die aan de aangemelde instanties worden opgelegd, maar niet de aanmeldingsprocedure (waarover bijvoorbeeld artikel 30 van de verordening wel handelt). Hierop antwoordde de gemachtigde:

“Het is weldegelijk de bedoeling te verwijzen naar de artikelen 26 en 27 van de verordening. Immers wordt de procedure al geregeld in verdere artikelen. Voor alle duidelijkheid wordt de tekst van artikel 2 van het ontwerp wel aangepast als volgt:

‘De aangemelde instanties die bevoegd zijn om conformiteitsbeoordelingstaken uit te voeren, voldoen aan de voorwaarden gesteld door de artikelen 26 en 27 van de verordening ...’.

Op die manier wordt duidelijk dat ook de voorwaarden van de verordening worden beoogd.”

Met de suggestie van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 5

7. Zowel de laatste zin van artikel 5, § 1, derde lid, als artikel 5, § 3, van het ontwerp bepalen dat de betrokken instantie pas twee weken (of vijftien dagen) na de aanmelding de betrokken activiteiten mag verrichten indien er door de Europese Commissie of de andere lidstaten geen bezwaren werden ingediend.

Gevraagd om de relatie tussen deze twee bepalingen toe te lichten verklaarde de gemachtigde:

“Artikel 5, § 1, derde lid handelt over het feit dat de gemachtigde binnen 60 dagen beslist om al dan niet aan te melden (positieve dan wel negatieve beslissing). § 3 beoogt op te leggen dat er geen activiteit als aangemelde instantie kan plaatsvinden dan wanneer geen bezwaren werden ingediend ingeval van een positieve beslissing vanwege de gemachtigde.”

Deze toelichting bevat geen verklaring voor de vaststelling dat de laatste zin van het derde lid van paragraaf 1 en paragraaf 3 van artikel 5 van het ontwerp een zelfde regel bevatten. Deze overlapping moet, onverminderd hetgeen is opgemerkt, worden weggewerkt.

8. In artikel 5, § 3, moet “Commissie” worden vervangen door “Europese Commissie”.

Artikel 6

9. Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat de aangemelde instanties ertoe gehouden zijn de instructies na te leven die hun door de minister of zijn gemachtigde worden gegeven met betrekking tot de taken waarvoor ze aangemeld zijn en dat deze instructies inhouden dat de aangemelde instanties rechtstreeks of via vertegenwoordigers deelnemen aan de werkzaamheden coördinatiegroep van de conformiteitsbeoordelingsinstanties opgericht door de Europese Commissie.

Gevraagd of het werkwoord ‘inhouden’ betekent dat deze instructies enkel betrekking kunnen hebben op de deelname aan de coördinatiegroep of dat er ook andere instructies worden beoogd, verklaarde de gemachtigde:

“De instructies zullen vooral slaan op de coördinatieactiviteiten, maar het is bijvoorbeeld ook mogelijk dat er op nationaal vlak zal gevraagd worden mee te werken aan overleg.”

Het verdient aanbeveling om een en ander duidelijker uit de tekst van het ontwerp te doen blijken.

Artikel 14

10. In artikel 14, eerste lid, van het ontwerp moeten de woorden “Commissie van de Europese Unie” worden vervangen door “Europese Commissie”.

Artikel 16

11.1. Artikel 16 van het ontwerp bepaalt dat instanties “aangemeld in uitvoering van artikel 13 van het koninklijk besluit van 23 januari 2003 betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer (...) tot 21 april 2019 conformiteitsbeoordelingen (mogen) uitvoeren overeenkomstig richtlijn 2000/9/EG”.

11.2. Gevraagd om de datum van 21 april 2019 toe te lichten, verklaarde de gemachtigde:

“De datum van 1 april 2019 is fout overgenomen uit de tekst van de verordening. Het is wel degelijk aangewezen om in een overgang te voorzien tot 1 april 2018, gelet op artikel 46 van de verordening.”

Aangenomen dat 21 april 2018 wordt bedoeld in plaats van 1 april 2018 moet worden vastgesteld dat artikel 46 van verordening 2016/424 inderdaad een overgangsregeling bevat voor het op de markt aanbieden van subsystemen en veiligheidscomponenten die vóór die datum in de handel zijn gebracht en voor het in gebruik nemen van kabelbaaninstallaties die vóór die datum zijn aangelegd. Deze bepaling bevat geen overgangsregeling ten aanzien van de conformiteitsbeoordelingsinstanties.

Er kan niet worden ingezien hoe een overgangsbepaling in het te nemen besluit wel zinvol (of zelfs mogelijk) is, nu de bepalingen die betrekking hebben op de verordening reeds van toepassing zijn sinds 21 oktober 2016.

Artikel 17

12. Artikel 17 van het ontwerp bepaalt dat het besluit in werking treedt de dag volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 15 en 16 die in werking treden op 21 april 2018.

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, bepaald bij artikel 6, eerste lid, van de wet van 31 mei 1961 ‘betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen’, dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

Hieromtrent ondervraagd verklaarde de gemachtigde dat de algemene regel van inwerkingtreding kan worden gehanteerd. Artikel 17 van het ontwerp moet in dat geval worden weggelaten.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet d'élaborer un régime d'agrément des organismes d'évaluation de la conformité des installations à câbles.

L'évaluation de la conformité des installations à câbles est réglée en premier lieu par le règlement (UE) 2016/424 du Parlement européen et du Conseil du 9 mars 2016 'relatif aux installations à câbles et abrogeant la directive 2000/9/CE' (ci-après : règlement 2016/424). Le projet soumis pour avis met en œuvre certaines dispositions de ce règlement dans l'ordre juridique interne.

Le projet précise les modalités de la procédure de notification des organismes d'évaluation de la conformité prévue dans le règlement 2016/424 et des obligations opérationnelles des organismes notifiés. Il règle ensuite la surveillance des organismes notifiés, ainsi que les sanctions et le recours.

Le projet abroge l'arrêté royal du 23 janvier 2003 'relatif aux installations à câbles transportant des personnes'. Les organismes déjà notifiés en exécution de l'article 13 de cet arrêté royal peuvent effectuer des évaluations de la conformité jusqu'au 21 avril 2019, conformément à la directive 2000/9/CE du Parlement européen et du Conseil du 20 mars 2000 'relative aux installations à câbles transportant des personnes'.

L'arrêté envisagé entre en vigueur le jour suivant sa publication au Moniteur belge, à l'exception des dispositions abrogatoires et transitoires, qui entrent en vigueur le 21 avril 2018.

3.1. Le régime en projet peut en principe être réputé trouver son fondement juridique dans l'article IX.11 du Code de droit économique (ci-après : C.D.E.), qui confère au Roi le pouvoir de fixer les critères d'agrément (lire : agrément) et de fonctionnement des organismes intervenants, les règles concernant leur organisation et leurs missions, ainsi que les modalités du contrôle de leur respect.

3.2. En ce qui concerne l'article 10 du projet, les questions suivantes ont été posées au délégué :

« a) Meent u dat deze bepaling ook rechtsgrond kan vinden in artikel IX.11 van het W.E.R., zoals de rest van het ontwerp?

b) Kan u de relatie toelichten met artikel XV.3 van het W.E.R? Die bepaling lijkt immers reeds een algemene regeling te bevatten, die ook (onder meer) de toegang tot bedrijfslokalen regelt (en waarbij er in specifieke waarborgen wordt voorzien). Staat

artikel 10 van het ontwerp daar los van (parallel, als het ware)? Een mogelijk verschil kan zijn dat artikel XV.3 W.E.R de bevoegdheden regelt van de overeenkomstig artikel XV.2 'door de minister aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op dit Wetboek op te sporen en vast te stellen' en dat artikel 10 van het ontwerp betrekking heeft op 'ambtenaren van de overheidsdienst die door de gemachtigde van de minister werden belast met een onderzoek of een audit (...)».

Le délégué a répondu à ces questions en ces termes :

« a) Artikel IX.11 WER stelt ondermeer dat de Koning de criteria i.v.m. de modaliteiten van de controle op de naleving van de regels kan bepalen. Het artikel 10 van het ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel bepaalde regels m.b.t. de controle (en de modaliteiten) door de ambtenaren van de overheidsdienst te bepalen. Het artikel IX.11 WER zal o.i. dus een voldoende rechtsgrond vormen voor het artikel 10 van het ontwerp.

b) Wat de vraag naar de samenhang met artikel XV.3 WER betreft, is het inderdaad zo dat het nodig blijft een, zoals u zegt, parallel artikel 10. te behouden. Het personeel toepassingsgebied is niet volledig hetzelfde. Artikel 10 van het voorliggende ontwerp beoogt de controles van de ambtenaren van de overheidsdienst (AD Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie (def. Artikel 1, 2° van het ontwerp)) in het specifieke kader van een audit of controle bij een aangemelde instantie.

Voor zoveel als nodig verwijs ik hierbij ook nog naar de eerder gepubliceerde KB's i.v.m. aangemelde instanties (persoonlijke beschermingsmiddelen, liften, drukvaten,...) waar dezelfde structuur, dus met inbegrip van een equivalent als huidig artikel 10, wordt gehanteerd om de verplichtingen voortvloeiend uit hetzij een richtlijn, hetzij in dit geval een verordening, te vertalen naar het nationale recht ».

Force est de constater que la surveillance et le contrôle du C.D.E. et de ses arrêtés d'exécution (tel l'arrêté examiné) sont réglés dans le livre XV, en particulier, en ce qui concerne le projet examiné, aux articles XV.2 à XV.10, XV.19 et XV.20, qui contiennent les garanties nécessaires en matière de protection de la vie privée.

Par conséquent, le législateur même règle d'une manière exhaustive la surveillance et le contrôle dans le livre XV du C.D.E. L'habilitation que l'article IX.11 du C.D.E. confère au Roi à déterminer « les modalités du contrôle de leur respect » doit dès lors être comprise en ce sens que le Roi peut régler uniquement les aspects du contrôle qui ne sont pas déjà réglés directement par le législateur même dans le livre XV. En effet, l'habilitation prévue à l'article IX.11 du C.D.E. n'est nullement conçue comme une habilitation « par dérogation » au livre XV du C.D.E.

En conséquence, à défaut de fondement juridique suffisant, on omettra l'article 10 du projet.

EXAMEN DU TEXTE

Observations préliminaires

4. Le présent avis ne formule aucune observation sur des dispositions du projet qui sont en tous points conformes aux dispositions du projet sur lequel a été donné l'avis 61.358/1 ¹, sauf si un point de rattachement existe à cet effet dans le règlement 2016/424.

5. Le projet soumis pour avis pourvoit à l'exécution de dispositions du règlement 2016/424. Or, certaines dispositions du projet reproduisent, littéralement ou non, des dispositions de ce règlement ou des éléments de celui-ci.

Il convient en principe d'éviter de reproduire des dispositions de règlements de l'Union européenne dans des normes de droit interne, et ce pour deux raisons.

En premier lieu, il résulte de l'article 288, paragraphe 2, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne qu'un règlement a une portée générale, qu'il est obligatoire dans tous ses éléments et qu'il est directement applicable dans tout État membre. Sauf dans les cas où le règlement laisse une certaine marge d'appréciation en ce qui concerne son exécution par les États membres, cette applicabilité directe implique qu'il n'est pas nécessaire que les États membres interviennent encore pour en intégrer les dispositions dans l'ordre juridique interne.

En deuxième lieu, la reproduction de dispositions réglementaires en droit interne peut avoir pour effet que la valeur juridique des dispositions empruntées et la distinction qui existe en la matière avec les dispositions que le législateur interne peut effectivement édicter apparaissent moins clairement. C'est d'autant plus vrai lorsque des dispositions réglementaires ne sont pas littéralement reproduites en droit interne, ce qui donne erronément à penser que les dispositions réglementaires reproduites émanent du législateur interne et que celui-ci serait habilité à les modifier, ce qui n'est pas le cas.

On pourrait remédier à ce dernier point en faisant référence, dans les dispositions réglementaires empruntées, aux dispositions qui sont reproduites (« Conformément à l'article... du règlement... »). Si une telle référence est certes praticable par exemple pour des définitions reproduites d'un règlement, elle n'a en principe guère de sens en cas de reproduction substantielle d'éléments du règlement en droit interne ².

À la lumière de ce qui précède, les auteurs du projet seraient bien avisés de soumettre les articles 5 à 8 à un examen complémentaire et, le cas échéant, d'omettre ces dispositions dans la mesure où elles reproduisent purement et simplement des dispositions du règlement, ou de compléter celles-ci par une référence (« Conformément à l'article ... du règlement ... »).

¹ Avis C.É. 61.358/1 du 15 mai 2017 sur un projet devenu l'arrêté royal du 30 août 2017 'relatif à l'agrément des organismes d'évaluation de la conformité des équipements de protection individuelle'.

² Voir notamment l'avis C.É. 61.358/1.

Article 2

6. L'article 2 du projet dispose que les organismes notifiés autorisés à effectuer des tâches d'évaluation de la conformité, sont notifiés « conformément aux articles 26 et 27 » du règlement 2016/424.

Il a été demandé au délégué si la référence à la disposition du règlement est bien correcte, étant donné que cette disposition concerne les exigences qui sont imposées aux organismes notifiés, mais pas la procédure de notification (laquelle fait cependant l'objet, par exemple, de l'article 30 du règlement). À cette question, le délégué a répondu ce qui suit :

« Het is weldegelijk de bedoeling te verwijzen naar de artikelen 26 en 27 van de verordening. Immers wordt de procedure al geregeld in verdere artikelen. Voor alle duidelijkheid wordt de tekst van artikel 2 van het ontwerp wel aangepast als volgt:

‘De aangemelde instanties die bevoegd zijn om conformiteitsbeoordelingstaken uit te voeren, voldoen aan de voorwaarden gesteld door de artikelen 26 en 27 van de verordening ...’.

Op die manier wordt duidelijk dat ook de voorwaarden van de verordening worden beoogd ».

On peut se rallier à la suggestion du délégué.

Article 5

7. Tant la dernière phrase de l'article 5, § 1er, alinéa 3, que l'article 5, § 3, du projet prévoient que l'organisme concerné ne peut effectuer les activités concernées que si aucune objection n'a été émise par la Commission ou les autres États membres dans les deux semaines (ou quinze jours) qui suivent la notification.

Invité à préciser la relation entre ces deux dispositions, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Artikel 5, § 1, derde lid handelt over het feit dat de gemachtigde binnen 60 dagen beslist om al dan niet aan te melden (positieve dan wel negatieve beslissing). § 3 beoogt op te leggen dat er geen activiteit als aangemelde instantie kan plaatsvinden dan wanneer geen bezwaren werden ingediend ingeval van een positieve beslissing vanwege de gemachtigde ».

Ces précisions n'enlèvent rien à la constatation que la dernière phrase de l'alinéa 3 du paragraphe 1er et le paragraphe 3 de l'article 5 du projet contiennent une règle identique. Sans préjudice de ce qui a été observé, il convient de supprimer ce double emploi.

8. À l'article 5, § 3, on remplacera le mot « Commission » par les mots « Commission européenne ».

Article 6

9. L'article 6 du projet dispose que les organismes notifiés sont tenus de se conformer aux instructions que le ministre ou son délégué leur donnent par rapport aux tâches pour lesquelles ils ont été notifiés et que ces instructions contiennent la participation des organismes notifiés aux travaux du groupe de coordination des organismes notifiés établi par la Commission européenne, et ce directement ou par l'intermédiaire de mandataires.

À la question de savoir si le verbe « contenir » signifie que ces instructions ne peuvent concerner que la participation au groupe de coordination ou que d'autres instructions sont également visées, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De instructies zullen vooral slaan op de coördinatieactiviteiten, maar het is bijvoorbeeld ook mogelijk dat er op nationaal vlak zal gevraagd worden mee te werken aan overleg ».

Il est recommandé de mieux préciser ce point dans le texte du projet.

Article 14

10. À l'article 14, alinéa 1er, du projet, on remplacera les mots « Commission de l'Union européenne » par les mots « Commission européenne ».

Article 16

11.1. L'article 16 du projet énonce que les organismes « notifiés en exécution de l'article 13 de l'arrêté royal du 23 janvier 2003 relatif aux installations à câbles transportant des personnes peuvent exécuter des évaluations de conformité conformément à la directive 2000/9/CE (...) jusqu'au 21 avril 2019 ».

11.2. Invité à préciser la date du 21 avril 2019, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De datum van 1 april 2019 is fout overgenomen uit de tekst van de verordening. Het is wel degelijk aangewezen om in een overgang te voorzien tot 1 april 2018, gelet op artikel 46 van de verordening ».

En admettant que le 21 avril 2018 soit visé au lieu du 1er avril 2018, force est de constater que l'article 46 du règlement 2016/424 contient en effet un régime transitoire pour la mise à la disposition sur le marché de sous-systèmes ou composants de sécurité qui ont été mis sur le marché avant cette date et pour la mise en service d'installations à câbles qui ont été installées avant cette date. Cette disposition ne comporte pas de régime transitoire à l'égard des organismes d'évaluation de la conformité.

On n'aperçoit pas comment une disposition transitoire dans l'arrêté envisagé pourrait se justifier (voire même être possible), dès lors que les dispositions concernant le règlement s'appliquent déjà depuis le 21 octobre 2016.

Article 17

12. L'article 17 du projet dispose que l'arrêté entre en vigueur le lendemain de sa publication au Moniteur belge, à l'exception des articles 15 et 16 qui entrent en vigueur le 21 avril 2018.

À moins d'une raison spécifique justifiant une dérogation au délai usuel d'entrée en vigueur des arrêtés, fixé par l'article 6, alinéa 1er, de la loi du 31 mai 1961 'relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires', il faut renoncer à l'entrée en vigueur immédiate, et ce afin d'accorder à chacun un délai raisonnable pour prendre connaissance des nouvelles dispositions.

Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré que la règle générale de l'entrée en vigueur peut être appliquée. On omettra dans ce cas l'article 17 du projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME